

[Finansministeren.]

indenfor Venstre i Virkeligheden er Sympati for de Ideer, der er Grundlaget for Lovforslaget, og det er ikke mærkeligt, at der indenfor et Parti som Venstre er Sympati derfor, thi dette Lovforslag er i sig selv saa logisk naturligt, at der skal en meget stærk Konservatisme til at gaa imod det. Jeg er sikker paa, at det Standpunkt, som Venstre nu indtager, vil være ganske uforstaaeligt ude omkring paa Landet i mange Venstrekredse, naar Spørgsmaalet ved senere Lejligheder atter skal drøftes.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger, der talte som Ordfører for det konservative Folkeparti, sagde, at han kunde ikke forstaa, at et saadant Lovforslag blev fremsat og behandlet paa et Tidspunkt, da alting falder i Værdi. Jeg har allerede tidligere under Behandlingen af dette Lovforslag gjort opmærksom paa, at der kun i meget sjældne Tilfælde vil blive Tale om Grundværdistigningsskyld paa Landbrugsjord. Det, det vil komme til at dreje sig om, er i Virkeligheden de Arealer, som i Byerne og Stationsbyerne inddrages under Spekulationen, eller som stiger i Værdi paa Grund af særlige Foranstaltninger, som ikke skyldes vedkommende Ejere. Fra Landbrugskredse er der ingen Grund til at være imod dette Lovforslag, for jeg tror ikke, det i ret mange Tilfælde, hvor det drejer sig om ren Landbrugsjord, vil faa nogen Betydning. Det ærede Medlem Hr. Fibiger siger: „naar alt falder“. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem tænker paa, at det er Værdien af Landbrugsjord, der falder, for saa vil jeg sige, at den er da ikke faldet endnu; det er dog muligt, den vil gøre det. Men hvis det er det, det ærede Medlem tænker paa, vil jeg sige, at det maa dog være haardt for de Mennesker, hvis Ejendom falder i Værdi, samtidig at se, at de Grundstykker, der er inddraget i Spekulationen rundt om ved Byerne, stiger og stiger i Værdi, uden at Samfundet kan faa nogen som helst Del deri. Jeg maa derfor sige, at det, at der maaske er Udsigt til, at Værdien af Landbrugsjord vil falde, netop skulde være en Grund til, at man sagde: saa skal man min Sandten heller ikke have Lov til at lade den stærke Værdiforøgelse paa Arealer, der inddrages under Spekulationen, gaa i private Lommer, saa skal man i det mindste sørge for at inddrage en Del i de offentlige Kasser, saaledes at den kan komme hele Samfundet til gode. Jeg synes derfor, at denne Argumentation fra det konservative Folkepartis Side, at man ikke kan fremsætte et saadant Lovforslag paa et Tidspunkt,

da der er Tale om Nedgang i Landbrugsjordens Værdi, er fejlagtig. Jeg mener tværtimod, at det under saadanne Forhold vil virke endnu mere grelt, at der er Steder, hvor Grundværdistigningen tilfalder ganske enkelte private som en ufortjent Indtægts- og Formueforøgelse.

Jeg beklager, at det ikke er lykkedes at skaffe større Tilslutning til Lovforslaget i dette høje Ting. Lovforslaget vil altsaa nu gaa til Landstinget, og det vil da blive undersøgt, om virkelig de to Partier, der her er gaaet imod, vil fastholde Modstanden mod et efter min Mening absolut retfærdigt Lovforslag.

Hans Hansen: Den højtærede Finansminister siger, at Grunden til, at han ikke vilde modtage vore Ændringsforslag forleden Dag, var den, at det ærede Medlem Hr. Axel Dam ikke havde anbefalet dem til Vedtagelse. Det er at sætte Ordene paa Skruer. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Finansminister, om han, hvis det ærede Medlem Hr. Axel Dam havde motiveret Ændringsforslaget om at inddrage den fulde Værdistigning paa en anden Maade, saaledes at han efter den højtærede Finansministers Mening havde anbefalet det til Vedtagelse, saa vilde have modtaget det.

Korsgaard: Jeg tror, den højtærede Finansminister udtalte, at Landbrugsjord ikke er faldet i Pris. Derom tror jeg ikke, den højtærede Finansminister ved ret meget. Man maa efter min Mening have Lov til at sige: Vent og se! Jeg maa tilstaa, at naar den højtærede Finansminister siger, at dette Lovforslag er logisk, saa maa Statsvidenskab og Logik aabenbart ikke have meget med hinanden at gøre. At sige, at det, at en Ting er steget i Kroneværdi, uden videre skulde berettiggende en retfærdig Beskatning, er fuldkommen hen i Vejret. Hvis Kronens Købeevne samtidig er faldet, saa kan den paagældende Genstand faa en stærkt opsvulmet Kroneværdi, men dens Realværdi behøver derfor aldeles ikke at være steget. Naar disse to Værdier ikke sættes i Forhold til hinanden, maa jeg hævde, at saa er man ude i det fuldkommen meningsløse. Det har derfor ingen Steder hjemme at hævde, at dette Lovforslag er et logisk og godt Lovforslag.

Ordføreren (Lundberg): Det forekommer mig, at den Forargelse, som det ærede Medlem Hr. Hans Hansen lod komme til Orde heroppe fra for et Øjeblik siden, var temmelig malplaceret. Det ærede Med-